

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΝΠΔΔ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 19, 104 32 ΑΘΗΝΑ
Τηλ/φάξ: 210-8834818, 210-8827071

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΩΡΑ ΓΙΑ ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Απολογισμός Ημερίδας ΠΤ ΣΚΛΕ Αττικής

«Όφεις και διαστάσεις του Συστήματος Παιδικής Προστασίας στην Περιφέρεια Αττικής.
Το παιδί αποτελεί υποκείμενο των δικαιωμάτων του;»

Εξιστορώντας μία προσωπική εμπειρία κατά τη διάρκεια της θητείας της, η κα Ξένη Δημητρίου, Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου επί τιμή - πρώτη διατελέσασα Εισαγγελέας Ανηλίκων Αθηνών, ανέφερε τι της είπαν τα παιδιά σε μια συνομιλία της:

- Ξ.Δ: Υπάρχει Δίκαιο; Υπάρχουν νόμοι ;
- Παιδιά: Ναι
- Ξ.Δ: Εφαρμόζονται οι νόμοι;
- Παιδιά: Όχι

Συνεχίζοντας την εισήγησή της, αναρωτήθηκε, απευθυνόμενη κατ' ουσίαν στους διοργανωτές της ημερίδας: **«Γιατί άραγε τέθηκε το ερωτηματικό στη φράση «Είναι το παιδί υποκείμενο των δικαιωμάτων του; Το παιδί δεν είναι υποκείμενο των δικαιωμάτων του»**

Ο Καθηγητής Κοινωνικής Εργασίας, Βασίλης Ιωακειμίδης, έθεσε άμεσα το ζητούμενο για μία **«νέα αρχιτεκτονική στο σύστημα παιδικής προστασίας»**, παραπέμποντας στη σημερινή φροντίδα του παιδιού και των γονέων εκ μέρους της πολιτείας, τονίζοντας ότι το βρεφικό γάλα σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες τιμάται τουλάχιστον 100% περισσότερο, θέτοντας παράλληλα την πρόσβαση των πολιτών σε κοινωνικοπρονοιακές παροχές και υπηρεσίες υγείας, αναφερόμενος στις συνθήκες φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού.

Ο Δ/ντης της Δ/σης Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Ινστιτούτου Υγείας, κος Γεώργιος Νικολαΐδης τόνισε ότι **«δεν υπάρχει πλέον περιθώριο για άλλα μερεμέτια στην παιδική προστασία»**, ενώ αναφέρθηκε στο

γεγονός ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα από τη γεωγραφική Ευρωπαϊκή ήπειρο που λειτουργεί ένα αναχρονιστικό μοντέλο προστασίας παιδιών μετά την κρίση στην οικογένεια»

Ο Καθηγητής Κοινωνικής Εργασίας, Χαράλαμπος Πουλόπουλος αναφέρθηκε στην εξέλιξη της αναδοχής και ειδικότερα στο θεσμό της επαγγελματικής αναδοχής, ο οποίος τελικά δεν έχει υποστηριχθεί από την Πολιτεία, χρηματοδοτούμενος από το Ταμείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων και όχι από τον τακτικό προϋπολογισμό της Πολιτείας, αφήνοντας εκτεθειμένους τους 13 επαγγελματίες αναδόχους γονείς. **Επεκτάθηκε δε στην αξία του θεσμού της αναδοχής και δη της επαγγελματικής αναδοχή για παιδιά ΑμεΑ, καθότι μια ευρύτερη εφαρμογή θα προλάμβανε τη φιλοξενία παιδιών σε ιδρύματα.**

Οι λοιπές / λοιποί εισηγήτριες / εισηγητές αναφέρθηκαν σε παραδείγματα καλής πρακτικής ενδυνάμωσης των παιδιών και των γονέων τους, αλλά και υποστήριξης των επαγγελματιών(εκπαιδευτικοί, κοινωνικοί λειτουργοί, ψυχολόγοι, ιατροί και λοιπό επιστημονικό και μη προσωπικό), αφού και αυτοί είναι φροντιστές των παιδιών **και αν οι γονείς ή οι φροντιστές δεν είναι καλά , δε θα είναι και τα παιδιά καλά, υπογραμμίζοντας τον κατακερματισμό των υπηρεσιών, την απουσία διασύνδεσής τους και την αποσπασματικότητα προγραμμάτων πρόληψης και παρέμβασης πριν την κρίση στην οικογένεια και την «αναγκαστική ιδρυματική φροντίδα του παιδιού» ως μοναδική λύση.**

Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα η συζήτηση στο τέλος της Ημερίδας με τη συμμετοχή της Προέδρου του ΔΣ του ΣΚΛΕ Τριανταφυλλιάς Αθανασίου, του Προέδρου του ΔΣ του ΚΚΠΠ Αττικής Ιωάννη Λιβανού, της Αντιδημάρχου Ισότητας Δημοτικών Ιατρειών και Παιδικής Προστασίας του Δήμου Αθηναίων, Μαρίας Στρατηγάκη και εκπροσώπων της Γενικής Γραμματείας Δημογραφικής και Στεγαστικής Πολιτικής.

Με τη συμμετοχή περίπου **500 επαγγελματιών**, στην πλειονότητά τους κοινωνικών λειτουργών, πραγματοποιήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2026 η ημερίδα με θέμα:

«Όψεις και διαστάσεις του Συστήματος Παιδικής Προστασίας στην Περιφέρεια Αττικής. Το παιδί αποτελεί υποκείμενο των δικαιωμάτων του;»

Η ημερίδα ανέδειξε με σαφήνεια μια κρίσιμη πραγματικότητα:

Το σημερινό σύστημα παιδικής προστασίας είναι αναχρονιστικό, πεπερασμένο, κακοποιητικό για τα παιδιά, τους γονείς και τις ίδιες τις υπηρεσίες. Δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες των παιδιών, των οικογενειών και της κοινωνίας, ενώ πλέον θα πρέπει να εξετασθεί το ζήτημα της θεσμικής παραμέλησης.

Η αποιδρυματοποίηση φαίνεται να αποτελεί απλά διακηρυκτικό στόχο, όταν το σύστημα παιδικής προστασίας ταυτίζεται με την ιδρυματική προστασία παιδιών «των λίγων τυχερών παιδιών» που έχουν βιώσει στο σύνολό τους ακραίες συνθήκες αποστέρησης, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού και λοιπές τραυματικές εμπειρίες. **Η ιδρυματική και κατασταλτική κουλτούρα φαίνεται να διαπνέει όλο το σύστημα**, όπου η παρέμβαση συχνά ξεκινά όταν η οικογένεια έχει ήδη οδηγηθεί σε κρίση και η απομάκρυνση του παιδιού εμφανίζεται ως την καλύτερη λύση, ενάντια στη Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού.

Γι' αυτό η παιδική προστασία δεν μπορεί να αποσυνδέεται από την κοινωνική πολιτική.

Χρειαζόμαστε ένα **Δημόσιο, ενιαίο, καθολικό, δωρεάν και πραγματικά προσβάσιμο σύστημα παιδικής προστασίας**, που θα βρίσκεται δίπλα στο παιδί και την οικογένεια **πριν από την κρίση**.

Η Πολιτεία οφείλει να θέσει άμεσα ως προτεραιότητες:

- **Εφαρμογή προγραμμάτων αναδοχής** με μοναδικό σκοπό την υποστήριξη του παιδιού και των βιολογικών γονέων και την παραμονή του παιδιού στο φυσικό περιβάλλον του
- **Καθολική και δωρεάν πρόσβαση** όλων των παιδιών και των οικογενειών σε υπηρεσίες πρόνοιας και κοινωνικής φροντίδας.
- **Καθολική και δωρεάν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και ψυχικής υγείας**, χωρίς οικονομικούς, κοινωνικούς ή γεωγραφικούς αποκλεισμούς.
- **Έγκαιρη παρέμβαση και πρόληψη**, πριν η οικογένεια οδηγηθεί στην κρίση και πριν τεθεί ζήτημα απομάκρυνσης του παιδιού.
- **Ουσιαστική στήριξη και ενδυνάμωση των γονέων**, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των παιδιών τους.
- **Ενίσχυση των κοινωνικών υπηρεσιών στην κοινότητα και ιδιαίτερα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.**
- **Άμεση εφαρμογή των προβλέψεων του Ν. 2447/1996** για την οργάνωση και πλήρη στελέχωση των Κοινωνικών Υπηρεσιών στα Πρωτοδικεία της χώρας, ώστε οι εισαγγελικές παραγγελίες για κοινωνικές έρευνες να διαχειρίζονται από το θεσμικά αρμόδιο πλαίσιο της Δικαιοσύνης.
- **Ένα ενιαίο πλαίσιο συνεργασίας** όλων των υπηρεσιών παιδικής προστασίας, υγείας, ψυχικής υγείας, εκπαίδευσης και δικαιοσύνης.
- **Αποϊδρυματοποίηση**, ενίσχυση της οικογενειακής φροντίδας και της αναδοχής.
- **Συμμετοχή του ίδιου του παιδιού** στις αποφάσεις που το αφορούν, ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

Το βασικό ερώτημα της ημερίδας δεν μπορεί να μείνει θεωρητικό: **Το παιδί αποτελεί υποκείμενο των δικαιωμάτων του;** Η απάντηση πρέπει να αποτυπώνεται στην πράξη.

Το παιδί πρέπει να **ακούγεται, να ενημερώνεται, να συμμετέχει και να προστατεύεται**. Η φωνή του πρέπει να έχει θέση στις αποφάσεις που καθορίζουν τη ζωή του.

Η προστασία δεν μπορεί να αρχίζει από το ίδρυμα. Πρέπει να αρχίζει από την οικογένεια, την κοινότητα, το σχολείο, την υγεία, την ψυχική υγεία και τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Το μήνυμα των 500 επαγγελματιών, του συνόλου της επιστημονικής κοινότητας προς την Πολιτεία είναι σαφές και κατηγορηματικό:

Δεν χρειάζεται άλλη αναβολή. Χρειάζεται μεταρρύθμιση.